ओखाहरणनो

ગાયનરૂપી ઓપેરા.

રચનાર

ઠા૦ દામોદર રતનસી સોમાણી.

મુંબઈ.

સુબોધપ્રકાશ છાપખાનામાં છાપ્યું.

સંવત ૧૯૪૪. સને ૧૮૮૮.

કિમ્મત ૧ આનો.

ओखाहरणनो ओपेरा.

પ્રવેશ ૧ લો. સ્થળ રસ્તો.

सखीयोसहित ओखा गाती गाती आवे छे.

ઓખાહરણની ઢાળે.

ચાલો ચાલો બેની આજ જઈએ, ભેટ માતા તણી પ્રીતે લઈએ;
અક્ષત ચંદન કુમકુમ લઈને, પાસે માતા તણી પ્રીતે જઈને.
પુજન કરશું આપણું પુરી પ્રીતે, હરખે ગવરી અતી એવી રીતે;
નમી માતા ચરણે શીશ નામી, માગું મન ગમતો રે હું સ્વામી.

(જાય છે.)

પ્રવેશ ૨ જો. માતાનું મંદિર.

ओखा सखीओसहित प्रवेश करी यथाविधि पार्वतीनुं पूजन करीने.

ગરબી.

માની લેજો માતાજી પુજન અમારૂં, કરીને ક્ષમા ચુક બાળનીરે;
કરણ પ્રીતે માતા નાચવાં આવ્યા, વર દઈ દુખડાં ટાળનીરે.

પાર્વતી——કોઈ ચઢાવે ધનુષબાણ——(એ રાગ.)

માગી લે તું પુત્રી મારી હોય આશ તારી;
આપીને ઇચ્છીત ફળ દઉં તને હું તારી.

ओखा— **હોરી.**

મા માગું સહાય તારી, ઈચ્છા છે રે જે મારી—મા.
આપ મને તું રૂપે અતિ સુંદર, સ્વામી રૂડો ધૈર્ય ધારી;
એટલી અરજ આજ પુરી કરીને, જાઊં આપ બલીહારી,
પુત્રી છઊં હું તમારી.—મા માગું.

पार्वती— **ગરબી.**

મળશે મળશે મળશે રે પુત્રી સ્વામી સુશોભિત મળશે,
વૈશાક શુદ દ્વાદશીને દીવશે, સ્વપ્નશે તને છળશેરે—પુત્રી.

सर्वे साथे— **સાખી મરાઠી ચાલની.**

અમપર આજે કૃપા કરીને કર્યો અતુલ ઉપકારી,
હવે માત જાવા નીજધામે, રજા માગીએ તારી. (જાય છે

પ્રવેશ ૩ જો. શહેરનો રસ્તો.

(બાણાસુર કૌભાંડ સાથે આવે છે.)

बाणासुर— **બેત.**

બસ બસ ઓખાને કરવી જોશે કેદ, એ વાતમાં છે મારી હાનીનો ભેદ
માગ્યો છે ગવરી પાસે તેણે જે વર, તેજ વરથી જ્યારે મારા છેદાવાના કર
ત્યારે શું કામનું એ પુત્રીનું લગન, કે જેથી ઉપજે તેમાં પીતાને વીઘન
માટે સાગર તીરે કરી એકાન્ત વાસ,
તેમાં જઈ કરાવો સત્વર ઓખાનો નિવાસ;

कौभांड—ખહુ સારૂં મહારાજ જેવો આપનો વીચાર,
તેમજ હું જઈને કરૂં સરવે તઈયાર.

પ્રવેશ ૪ થો. ઓખાનો મેહેલ.

ઓખા— ગજલ.

અરી તાત તું થઈને અરે, પીઉ સંગતે ન મેલાવે કાં ?
કામ અગ્નીથી રે ! બળી જતાં પ્રભુ મુજને કો ન બચાવે કાં. અરી.
સમાન સહિઅર મુજતણી, દેખી આવતા પતી નીજ ભણી;
ખેંચે કોર કટાક્ષે ઘુંઘટ તણી, તેવા દિન પ્રભુ તે ન આપ્યા કાં. અરી.
શણુગાર સજીને સંચરે, ફેરા ચોરીના પીયુ સંગ ફરે;
આનંદથી પીયુને મળે, તેવાં ભાગ્ય મારા થયા ન કાં. અરી.
પકવાન વિધ વિધનાં કરે. અતી આદરે પીયુને ધરે;
પંખો સમક્ષ રહી કરે, તેવું સૂખ મુજને મળે ન કાં. અરી.
અગ્ની વિરહની થાય છે, જેમાં જોબનિયું રે તવાય છે;
રોમ રોમ વેદના થાય છે, તોય પ્રાણ પાપી ન જાય કાં. અરી.

(સુઇ જાય છે.)

(અનીરૂધવિશેનું સ્વપ્નું આવવાથી એકાએક જાગીને.)

ઓખા— રાગ ઈન્દ્રસભા.

આવો આવો આવો પીઉ, મુજને કરો શાંત.
ખોડી ગાટે રીસ કરી, ક્યાં ગયા એકાંત ?
એવું જાણ્યું હોત તો, પ્રથમ કેહેત નહી નાથ;
પરમ પ્રીય મુજપતી, સંતાઇ ગયા ક્યાંય.
સંતાયા ત્યાં કેમ પીઉ, આવો જલદી બહાર;
બી મરૂં હું એકલી, નહીં લગાડો વાર.

મશ્કરી મન તમ તણું, પણ જીવ મારો જાય.
કૃપા કરી મુજ ઉપરે, દાસીની કરો સહાય.
હાંસી છે મન તમ તણે, થાય મને બહુ હાણ;
દર્શણ નહી જો દ્યો તમે તો, કાઢીશ મારા પ્રાણ.

(ચિત્રલેહા પ્રવેશ કરે છે.)

चित्रलेहा—અરે લાલદેવ ઈસતરફ જલ્દ આ—(એ રા
અરે બાઈ તું કેમ થઈ વ્યાકુળી,
શુધ બુધ શરીરની તું ગઈ ક્યાં ભુલી;
ન સમજાય એવું લવે છે તું શું,
એકાએક બેની તુજને આ શું થયું.

ओखा— લલીત.

અરર હાયરે પ્રાણ જાયરે, સુખ સદા ગયુ અરર હાયરે.
કર્મ ફુટીયું શું અરે થયું, સ્વપ્નમાંય તો સર્યુરે ગયું;
બેની વાત હું કહું છું વરણી, સ્વપ્નમાંય તો હુંજ પરણી.
તેનાજ કંઠમાં નાખી હાથરે, બીડીને માટે રીસાણા નાથરે;
રીશ તો કરી ક્રોધાંધ તે થયા, બેની મારી એ ક્યાંયરે ગયા.

રાગ ઈન્દ્રસભા.

સાંભળ વાત બેની કહું, સ્વપ્ન આવ્યું આજ;
સ્વામી મુજને તો મળ્યો, જોબનવંતો રાજ.
પરણી સાથે તેમની, હું રાખી પુરણ પ્રેમ;
બીડી ન ખાધી મુખતણી, રીશાઈ ગયા એમ.

चित्रलेहा— રાગ ઉપર પ્રમાણે.

સ્વામી સ્વામી કરતી સુતી, સ્વપ્ન આવ્યું તેહ;
પણ સાચું હું દઉં કરી, તો મેળવું તુજને એહ.
ચિત્ર બતાવું તુજને, જે પૃથ્વિના રાજન;
લાવું છું હું આ ઘડી, દેખાડું તુજ સ્વામીન.
(ચિત્ર લેવા જાય છે.)

ओखा— રાગ પરજની ઠુમરી.

તારી પ્રીતની લેહ મને લાગી,—એ વાર.
ક્યાં ગયો પીયુ ક્યાં ગઇ ચિત્રલેહા;
પ્રીતને બદલે શોકમાં પડીયાં.—પ્રીતની.
શું કરૂં, પીયુ જાઊં ક્યાં હવે;
જીવવું જેમ જળવીના માછલીયાં.—પ્રીતની.
(મુર્છા ખાય છે.)

चित्रलेहा— (હાથમાં છબીઓ લાવી તેને સાવધ કરતાં.)

રાગ ઇન્દ્રસભા.

થા બેની હુશીયાર હવે, ચિત્ર જોને તું;
દે બતાવી પીયુ તારો, લાવી આપું હું.
(એક ચિત્ર ઓખાને આપે છે.)

ओखा— રાગ ઉપર પ્રમાણે.

દીસે છે આ દબડો જેવો, જાણે રાની ભુંડ;
માથું એનું ઘડા જેવું, હાથ જાણે સુંઢ.
(છબી પાછી આપે છે એટલે ચિત્રલેહા બીજી આપે છે.)

ओखा—દીસે છે આ કેવો સુંદર, રૂડો આ હુશીયાર;
આયુધ અંગે સજી કરી, લડવાને છે તૈયાર.
જોઇ સુંદર સ્વરૂપ એનું, મન સૌનું મોહાય;
તોય બેની મુજ પીયુ સમ, તે કદી ન થાય.
(તે ચિત્ર પાછું આપે છે એટલે ચિત્રલેહા અનિરૂધનું ચિત્ર આપે છે

ओखा—ગરહમને દીલ સનમકુ દીઆ.—(એ રાગ.)
અરે મારા પ્યારા પતી તું ગયો તો ક્યાં;
તું ગયો તો ક્યાં પીયુ તું ગયો તો ક્યાં;
મુજને છોડી એકલી રે ! તું ગયો તો ક્યાં.—અરે.
બીડી માટે રીસ કરીને છોડી આ જગ્યા.—અરે.
દયા ન આવી દીલમાં તારા છોડી જાતાં ત્યાં.—અરે.
(ચિત્ર છાતી સાથે દાબે છે.)

चित्रलेहा— રાગ ઉપર પ્રમાણે.
અરે મારી પ્રીય બેની ચિત્ર છે રે આ,
ચિત્ર છે રે આ રે બેની ચિત્ર છે રે આ,
પરમ પ્રિયપતી તારો છે દુવારીકાં—અરે.
પ્રદ્યુમનનો સુત છે એ તો જાદવ કુળનો રાય;
બેની આજ્ઞા હોય તારી તો દાસી લેવા જાય.—અરે

ओखा— ગોરી ચલી સાસરે.
બેની જલદી આવજે લઈને પીયુ મારા,
હું ઝુરી ઝુરીને મરીશ વિના તારા.
બેની ઘડી એક તુજ વિના અહીંજ જાશે,
તે મારે મન તો વર્ષ સોળ જણાશે.

કરૂં હાથ જોડીને અરજ બેની તારી,
અતિ યત્ને લાવજે પીયુને સંભાળી.

चित्रलेहा—(જતાં જતાં.) રાગ ઈન્દ્રસભા.
અરે મારી બેની તુજને કરૂં હું પ્રણામ,
પતી તારો લઇ કરીને આવું હું આ ઠામ.

પ્રવેશ ૫ મો. ગોમતીનો કીનારો.

(કેટલીક સ્ત્રીઓ પાણીના બેડાં લઇ આવીને ગાય છે.)

સ્ત્રીઓ—ગરબી. જની ભુદર રંગ રસીલા—(એ રાગ.)
આવો બેની ગીત ગાઇએ આજ પ્રીતેરે,
ગાઇએ આનંદ ઉપજે એ રીતે—આવો.
શુભ ઓચ્છવનો દીન આજેરે, તેથી વાજીંત્ર રૂડાં વાજેરે;
દીસે ગગન મંડળ જેમ ગાજે—આવો.
આપો તાળી અતી ઉમંગેરે, જેથી રાગ ચડે પુર રંગેરે;
તો તો આનંદ માશે ન અંગે—આવો.
ઓચ્છવ વસંત તણો છે સુંદરરે, ખીલ્યાં ફુલ રૂડાં બાગ અંદરરે;
તેથી સુગંધીમય થઈ રહ્યા મંદિર—આવો.
પુન્ય ફળ્યાં છે આપણના પુરવનારે, તેથી જન્મ પામ્યા દ્વારિકામાંરે
રૂડાં દર્શન થાય ગોમતીનાં—આવો.

(સ્ત્રીઓ જાય છે, ચીત્રલેહા પ્રવેશ કરે છે.

चित्रलेहा— ઈન્દ્રસભા.
આવી પુગી ગોમતી સુધી જાવું દ્વારકા માંય,
ચોકી સુદરશન તણી છે કેમ હવે જવાય.

(ચિત્રલેહા આગળ ચાલવા માંડે છે તેવામાં સુદર્શનચક્ર એકાએક તેનું માંથું કાપવા જાય છે તેવામાં નારદજી અંતરીક્ષથી આવીને કહે છે.)

નારદ— શ્લોક.

સાંભળ સુદરશન મર્મ એ તણો, ઈચ્છા છે એ ઈશ્વરી;
આવી છે હરણ કરવા, અનીરૂધનું જવા દેજે સુખે કરી.

(ચિત્રલેહાને કહે છે.)

રાગ ઈન્દ્રસભા.

લઇ જજે અનીરૂધને નહી નડે વીઘન.
ઇચ્છા પુરણ તુજ થશે એવું છે મુજ વચન.
(નારદ અંતરધ્યાન થઈ જાય છે ચિત્રલેહા જાય છે.)

પ્રવેશ ૬ ઠો. ઓખાનો મેહેલ.

ઓખા— (એકલી ગાય છે.)

બદલ ગયે નેનારે—(એ રાગ)

રીસાઈ ગયા પ્યારારે, રીસાઈ ગયા પ્યારારે;
કેમ જીવાયરે, રીસાઇ ગયા પ્યારારે—
સખી —તાગ હોય તો તોડીએરે, પ્રીત ન તોડી જાય;
કાગળ હોય તો વાંચીએરે, કરમ વાંચ્યું ન જાયરે.—રીસાઇ.
સખી—કુવો હોય તો તાગીએરે, સમુદ્ર તાગ્યા ન જાય;
ખેતર હોય તો ખેડીએરે, ડુંગર ખેડ્યા ન જાયરે.—રીસાઇ.
સખી—પાંખ હોય તો ઉડીએરે, મનુષ્યથી કેમ ઉડાય;
પાસે હોય તો મનાવીએરે, છેટથી કેમ મનાવાયરે—રીસાઇ.

चित्रलेहा—(હાથમાં હીંડોળો લઈ પ્રવેશ કરે છે.)

વલણ.

થાએની હુશીઆર હવે. થઇ ઈચ્છા પુરણ તુજ તણી;
જગાડ તું તુજ સ્વામીને, ન રીસાય તે યત્ને કરી.

ओखा— (હીંડોળા પાસે આવીને.)

રાગ ઈન્દ્રસભા.

એજ મારો અનીરૂધ છે, પ્રાણ તણો આધાર;
હરી લાવી તું યત્નથી, માનું તારો ઉપકાર.

(અનીરૂધને જગાડે છે.)

મત બીછરો સાજન હમસે.—(એ રાગ.)

પીયુ બોલો હસીને અમથી.—(બે વાર)
પ્રીત લાગી છે મારી તમથી—પીયુ.
એવી શું નિંદ્રા આવે પીયુ તમને,
જીવ બળે મારો ગમથી—પીયુ.
અમે વાસી છઇએ હીયાંના, તમે દુરના પંથી;
થઇ હુશીયારને ઉઠો જાળવી, મળો પ્રીત પરમથી—પીયુ.

अनीरूध— (જાગૃત થતાં.)

રાગ ઈન્દ્રસભા.

સ્વપ્ન છે કે ખરેખરૂં, નથી જણાતું આ;
મેહેલ મારો દીસતો નથી, આવ્યો છું હું ક્યાં;
ઘેરથી મારૂં હરણ કરી, કોણે કીધો ક્લેશ;
આઓ આ કોણ છે, કંઇ દીસે બાળે વેશ;

બોલ વેલી બોલ જલદી, મર્મ તું ઉઘાડ;
વાર લગાડીશ તું હવે તો, કરીશ તુજને પ્રહાર.
(તરવાર ઉગામે છે.)

ओखा—પરમ પ્રીય પતી મારા, એટલી શીદને રીશ;
મારવી હોય તો મારો મુજને, આ રહ્યું મારૂં શીશ.

चित्रलेहा— ગઝલ.
એ બાણાસુરની છે બાળા, નામ એનુંજ છે ઓખા;
વરી ગ્યો તો તું સ્વપ્નામાં, હવે છોડીને જાશે ક્યાં.

अनीरूध—મુકાવ્યું ગામને સજન પીતા, એનો છે અસુરજન;
વરૂં સાથે હું એની કેમ, છઊં જાદવ કુળનો તન.

ओखा—મરમ જાણું છું હું એના, કુળ કેવા જાદવના;
વીચારીનેજ બોલો હ્યાં, કેવા છે કામ પીતામહનાં.
રીછ સુતા ને કુબજા નાર, તે થકી હું નથી ઉતાર;
વાત પ્રદ્યુમનની સંભાર, રાખું છું લાજ હું આ વાર.
(ફરી ઉભે છે.)

अनीरूध—એવાં શીદને દીઓ મેણાં, રીશ મુજને ચડીતી હ્યાં.
ફરીને શું જુવો છો ત્યાં, આવો જલદી તમે તો હ્યાં.
(તેની પાસે જવા માંડે છે.)

ओखा—(તેને ભેટીને) બેદાદ મુજે યાદ હયે.—(એ રાગ.)
જુદાઇ મને યાદ છે અનીરૂધ તમારી,
કદી ન છોડું તમને હવે રાખું સંભાળી—જુદાઇ.

બેની ચિત્રલેહા તારી હું છું ઉપકારી;
કેવી રીતે તુજને મુકું બાઈ વીસારી–જુદાઈ.
ચાલો મહેલમાં કરીએ હવે લગ્ન તૈયારી;
કદી ન છોડું તમને હવે રાખું સંભાળી. (જાય છે.)

(સીપાઇઓ મેહેલનીનીચે ચોકી કરતા હતા તેઓ અવાજ સાંભળીને).

१ लो चोकीवालो— બેત.

ઉઠ ભાઈ ફ્ડ વેહેલો જલદી થા હુશીયાર,
આવે છે અવાજ મુજને માણુસનો આ ઠાર.
રહી હુશીઆર ને ચોકી કરજે હીયાં તું,
રાય બાણાસુરને જઇને ચેતાવું છું હું.

(ચોકી વાલો જાય છે તેની સાથે સેના સહિત કૌભાંડ આવે છે.)

कौभांड— (મેહેલ તરફ જોઇને.)

બેત.

અરે ચોર ઓ જંબુક તું સંતાઇ પેઠો કયાં,
બતાવ તારૂં જોર નીચે આવીને હ્યાં.
કોણુ છે તું જાતનો કોણુ તારો તાત,
બચાવ તારે તો થશે જો કહીશ સાચી વાત.

अनीरूध—જમાઇ બાણાસુર તણો અનીરૂધ મારૂં નામ;
આયુધ હત જો મુજકને તો પુરત તારી હામ.

कौभांड—જમ તારી વાટ જુવે છે પડી છે તુજમાં ચુક;
સીંહ હોય તો ઉતર નીચે દીસે છે જંબુક.

अनीरूध—અરે અસુર ચંડાળ તું બકે છે શું એ વાત;
વદ વિચારી વાણી નહી તો થશે તારી ઘાત.

દઉં બતાવી પરાક્રમ મારૂં થા હવે હુશીઆર;
આ ભોગળે કરી, હું પોહોચાડી દઇશ જમદ્વાર.

(ભાગોળ કાહાડી સૈન્ય વચ્ચે જાય છે.)

ओखा— (તેને અટકાવીને.)

રાગ ઈન્દ્રસભા.

નહી નહીં નહી પીયુ જાવા દઇશ નહી;
પ્રથમ મારો મુજને પછી જાઓ લડવા તહીં.

अनीरूध—જવા દીઓ પ્રીયા મુજને લડવાનું છે મન;
હું ક્ષત્રી થઇને સહન એવાં કેમ કરૂં વચન.

(ઓખાનો હાથ તરછોડીને સૈન્યમાં પડી કેટલાકને મારી નાંખે છે તેથી પ્રધાનસહિત કેટલાંક નાશી જાય છે અને અનીરૂધ એકલો ઉભેલો છે.)

ओखा—(તેને જોઇને.)

નામ જાનેકા ન લો યાર—(એ રાગ.)

મને તો બીક લાગે છે પીયુજી તારી;
માટે જલદી આવ દોડી તું આગળ મારી.—મને.
પીતા મારો થયો એવો દુશમન ન થાએ તેવો;
તેથી કહું છું પ્યારા તુજને વારી વારી.—મને.

अनीरूध—ધીરી થાને શીદને બીહે છે તું પ્રીયા મારી;
વારે જલદી આવશે યદુપતી અમારી—ધીરી.
આવશે સેના જ્યારે ભારી જાદવની હીયાં;
બુજાનું જોર વધ્યુ છે તે એ દેશે ઉતારી.—ધીરી.

પ્રવેશ ૭ મો. રસ્તો.

बाणासुरसहित लश्कर गातुं गातुं जाय छे.

लश्कर—ગઝલ લાલે રૂખેશન મખરા—(એ રાગ.)

ચાલો ચાલો ચાલો આજ, સૌપર જીત મેલવવા કાજ;
જીત મેલવીએ આજને આજ, થાય દુનીયામાં આપણું રાજ.
ખડગ ધનુષ લઇ થાઓ હુશીયાર, દુશમનથી લડવા તૈયાર;
મારી કાપીને કરીએ ઠાર, રાજી રેહેશે આપણો સરદાર.—ચાલો.

પ્રવેશ ૮ મો. ઓખાનું માળીયું.

बाणासुर— (અનિરૂધને જોઇને.)

દીસે છે આ કેવો સુંદર સ્વરૂપે જાણે કામ;
લાંછન લાગે કુળને નહી તો દેત કન્યાદાન.

अनीरूध—કન્યાદાન મળી ચુક્યું, શું રાખે અભિમાન;
મળવા કારણ તુજને આવશે હમણાં જાન.

बाणासुर—અણુસમજુ બકેછ શું તું આવ્યો તારો કાળ;
આ એક બાણુમાં તારા કરીશ હાલ હલાલ.

(બાણ ચઢવે છે.)

अनीरूध—ખબર નથી તુજને તેથી કરે છે બકબકાટ;
ગરવ તારો કરૂં પુરો જોજે મારો હાથ.

(બાણાસુરના લસ્કરમાં કુદી કેટલાંકનો નાશ કરે છે.
તે જોઇને બાણાસુર નાગપાશથી બાંધી લે છે.)

ओखा—આહા પુરી ખોલી ચંદા—(એ રાગ)

જગતનારે પ્રભુ પ્યારા, સહાય થા દાસને તારા—જગતનારે
પડે છે દુઃખ બહુ ભારી, તેથી તેને લે ઉગારી—જગતનારે.
નાગપાશેથી છે બાંધ્યા, હશે દુખતા એના સાંધા—જગતનારે.
અરે તું વિશ્વપાલણહાર, પૌત્ર તારાની લે સંભાળ—જગત તારે.

(તેવામાં ગરૂડપર બેઠેલા શ્રીકૃષ્ણ જાદવસહિત અંતરીક્ષથી આવેછે.)

कृष्ण— (બાણાસુરને કહે છે.)

બેત.

બાળક સામો દુષ્ટ અરે શું કરે છે પ્રહાર;
લડવું હોય જો તારે તો થા હવે તઇયાર.

बाणासुर—પરપુત્રીની ચોરી કરે એવો તુજ કુમાર;
વારવો નહી તેહને પણ ઉલટો લાવ્યો વાર.

कृष्ण—વાર લાવ્યા નથી અમે જાન છે નિર્ધાર;
આવ્યા છઇએ પુત્રવહુને તેડવા આવાર.

बाणासुर—જાન લઇને ભલે આવ્યા કીધું રૂડું કાજ;
પહેરામણીમાં દઉ હું તમને જમપુરીનું રાજ.

(બાણનો માર ચલાવે છે.)

कृष्ण—દુષ્ટ એવા વચન તું બકેછ શું આ વાર;
સહન કરવા બાણ મારાં થા હવે તઇયાર.
(તરવાર લઇને સૈન્યનો નાશ કરી બાણાસુરના ચાર હાથ રાખી બાકીના કાપી નાખે છે તેથી બાણાસુર મૂછાં ખાઈ પડે છે અને થોડીવાર હુશીયાર થઇ મહાદેવની પ્રાર્થના કરે છે તેવામાં મહાદેવ પ્રવેશ કરે છે.)

મહાદેવ— (બાણાસુરને)

બેત.

બોલ વેહેલો દાસ તારૂં કેમ થયું આવું મુખ,
સંભાર્યા શું કામ મુજને શું છે તારે દુઃખ.

બાણાસુર—અહો ભોળા ઇશ કરો મુજતણી સંભાળ;
આ અહીરપતીએ આવા કીધા મારા હાલ.

મહાદેવ—(કૃષ્ણને) બોર ખાધાં ભીલડી તણાં એજ તારી જાત,
શરમ નાવી તુજને કાપતાં મુજ સેવકના હાથ.

(કૃષ્ણ સાથે લડે છે તેવામાં બ્રહ્મા અંતરીક્ષથી
બંનેની વચે આવી પ્રાર્થના કરે છે.)

બ્રહ્મા— રાગ કેદારો.

બેઉને—પ્રભુ ક્રોધ સમાવો લ્યાંયરે—નમો નમો.
હું તો લાગું બેહુને પાયરે—નમો નમો.
કૃષ્ણને—છો ત્રીભુવનના તમો તાતરે—નમો નમો.
મહાદેવને—કાં આરંભ્યો ઉતપાતરે—નમો નમો.
કૃષ્ણને—તમો બહુ સામાના સંજોગીરે—નમો નમો.
મહાદેવને—ખરે ભીલડીના તમે ભોગીરે—નમો નમો.
કૃષ્ણને—ઓ નિર્દય મામાના મારણરે—નમો નમો.
મહાદેવને—ઓ સસરાના સંહારણરે—નમો નમો.
કૃષ્ણને—પ્રભુ ઉતારીએ હવે ચાપરે—નમો નમો.
મહાદેવને—ભોળા ત્રીશુળ મુકીએ આપરે—નમો નમો.

(બંનેનાં હથીઆર મુકાવી બેટાવે છે. બંનેને મળેલ જોઇ
બાણાસુર પાસે જઇ બંનેને નમે છે અને બ્રહ્મા,
ઓખા તથા અનીરૂધનો હસ્તમેળાપ કરાવે છે.)

બાણાસુર— (એક સેવકને.) બેત.

સેવક વેહલા દોડ કળાવંતનીને બોલાવ;
ગાયન એક સુંદર આજની ખુશીમાં ગવરાવ.
(સેવક જઈને કળાવંતનીને તેડી લાવે છે.)

કળાવંતની— રાગ લાવણી.

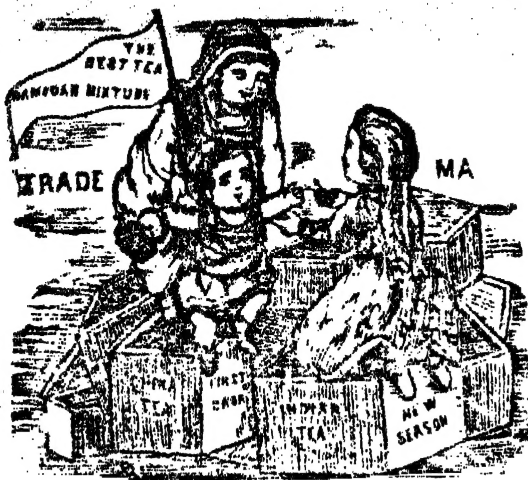
છુટીરે દુખથી થઇ સુખણી ઓખાબાઈ આવાર;
અરે હાં ઓખાબાઈ આવાર
સઉપર સહાય થયા કીરતાર,
લગ્ન કરશો ભોળા શંભુ સાથે કામ કુમાર;
અરે હાં સાથે કામ કુમાર
સઉપર સહાય થયા કીરતાર,
કરે મંડળી હરીશ્ચન્દ્રની અર્જ સઉને આ વાર.
અરે હાં અર્જ સઉને આ વાર,
માને છે સર્વેનો ઉપકાર.

કળાવંતની— રાગ હોરી.

ઓખાને સહાય થયા છે, પ્રભુજી ભલા આ વાર—ટેક;
દુખડું દબાયુંને સુખડું રે ખીલ્યું, જીત પામીને અંતે પ્યાર;
શંભુજી સરખા પીતા છે જેના મહીમાનો નહી પાર—ઓખા.
બ્રહ્માએ સ્તુતિ કરીને બેટાવ્યા, ભોળા સાથે વિશ્વાધાર;
બાણાસુરને નિર્ભય થાપી સજીવ કીધાં લડનાર—ઓખા.
કરરે જોડીને કહે છે દામોદર, અરજ સઉને આ વાર;
કરવી ક્ષમા છે પ્રયત્નજ પેહલું, ભુલ ને ચુક લગાર.—ઓખા.

DAMODAR RATANSI.
(KALBADEVI ROAD.)

ચાહે ! ચાહે !! ચાહે !!!

ઇચ્છા પ્રમાણે લહેજત આપનાર ઊંચામાં ઊંચી ચીનાઈ અથવા હીંદુસ્થાની બંને ચાહેનો સ્વાદ એકજ ચાહેમાં જોવો હોય તો મંગાવો એક ડબો "દામોદર મીક્ષ્ચર" અને બે કપ ચાહે બનાવી એક આપો ચીનાઇ ચાહે પીનારને એક કહેશે વાહ ! કેવી ચીનાઇ ચાહેની લહેજત છે !! બીજો કહેશે નહીં એ તો ઇન્ડિયન

કિમ્મત રતલ ૧ ના સાદા ટીનમાં રૂ ૧= ફેનશી સોનેરી ટીનમાં રૂ ૧ા= એટલી સસતી છતાં લહેજતમાં દશ રૂપીયા રતલની ચાહેથી પણ ચઢડશે.

તે સીવાય તરેહ તરેહની લહેજતદાર ચાહે રૂ ૦ા થી રૂ, ૫ સુધીની રતલ એક મળશે.

દરરોજ તાજી સંચામાં દરેલી કાફી રતલ ૧ ના રૂ ૦ાા, ૦ાા= અને ૦ાાા સુધી મળશે.